

LECȚIA 12

*Lucruri de care merită să ne aducem aminte**Textul lecției: 2 Timotei 1:1-7; 3:10-17**Contextul biblic al lecției: 2 Timotei*

2 Timotei 1:1-7

1. Pavel, apostol al lui Cristos Isus, prin voia lui Dumnezeu, după făgăduința vieții care este în Cristos Isus,

2. către Timotei, copilul meu preaiubit: Har, îndurare și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus, Domnul nostru!

3. Mulțumesc lui Dumnezeu, căruia Îi slujesc cu un cuget curat, din moși strămoși, că neîntrerupt te pomenesc în rugăciunile mele, zi și noapte.

4. Căci mi-aduc aminte de lacrimile tale și doresc să te văd, ca să mă umplu de bucurie.

5. Îmi aduc aminte de credința ta neprefăcută, care s-a sălășluit întâi în bunica ta Lois și în mama ta Eunice, și sînt încredințat că și în tine.

6. De aceea, îți aduc aminte să înflăcărezi darul lui Dumnezeu, care este în tine prin punerea mâinilor mele.

7. Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință.

2 Timotei 3:10-17

10. Tu însă ai urmărit de aproape învățătura mea, purtarea mea, hotărîrea mea, credința mea, îndelunga mea răbdare, dragostea mea, răbdarea mea,

11. prigonirile și suferințele care au venit peste mine în Antiohia, în Iconia și în Listra. Știi ce prigoniri am răbdat; și totuși, Domnul m-a izbăvit din toate.

12. De altfel, toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Cristos Isus vor fi prigoniți.

13. Dar oamenii răi și înșelători vor merge din rău în mai rău, vor amăgi pe alții și se vor amăgi și pe ei înșiși.

14. Tu să rămii în lucrurile pe care le-ai învățat și de care ești deplin încredințat, căci știi de la cine le-ai învățat:

15. din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mîntuire, prin credința în Cristos Isus.

16. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în îndreptățire,

17. pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvîrșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.

VERSETUL DE AUR: „De aceea, îți aduc aminte să înflăcărezi darul lui Dumnezeu, care este în tine prin punerea mâinilor mele“ (2 Timotei 1:6).

Citirea zilnică a Bibliei

L. O credință sinceră și neprefăcută, 2 Timotei 1:1-7.

M. Certitudinea convingerii, 2 Timotei 1:8-14.

N. Adu-ți aminte de Isus Cristos, 2 Timotei 2:1-13.

J. Un lucrător încercat și folositor, 2 Timotei 2:14, 15, 20-26.

V. Perioade de tensiune și primejdie, 2 Timotei 3:1-9.

S. Scopul Scripturii, 2 Timotei 3:10-17.

D. Propovăduiește Cuvîntul, 2 Timotei 4:1-13.

SCOPUL LECȚIEI: Ca elevii tăi să prindă curaj pentru viitor, amintindu-și de modul în care a lucrat Dumnezeu în viața lor în trecut.

PLANUL LECȚIEI

Introducere

A. Să înțelegem Biblia

B. Să-l înțelegem pe elevul adult

I. Păstrează ce ai (2 Timotei 1:1-7)

II. Persecuție care modelează (2 Timotei 3:10-13)

III. Radăcini de natură religioasă (2 Timotei 3:14-17)

Concluzie

A. Geologie spirituală

B. Scriptura care stabilizează

C. Aplicație

D. Rugăciune

E. De ținut minte

Introducere**A. Să înțelegem Biblia**

Homer Kent afirmă: „2 Timotei este cea din urmă epistolă a lui Pavel și a fost scrisă dintr-o închisoare din Roma între anii 64-68 d.Cr.“ (*The Pastoral*

Epistles — Epistolele pastorale). Anthony Hanson a intitulat secțiunea finală a Epistolei a doua către Timotei „Ultima dorință a lui Pavel și testamentul lui“ (*The Pastoral Epistles* — Epistolele pastorale).

Exact în același fel în care 1 Timotei anunță dezertarea lui Imeneu și a lui Alexandru (1 Timotei 1:20), tot așa și 2 Timotei anunță dezertarea lui Figel și a lui Ermogen (2 Timotei 1:15). Aceasta a fost perioada apariției altor învățături (1 Timotei 1:3), o perioadă de abandonare a credinței (4:1), o perioadă a unei doctrine aberante (2 Timotei 4:3, 4). A doua Epistolă către Timotei este deci un far așezat pe țărnam, care îi atenționează pe credincioși de pericolul învățăturilor înșelătoare care ar putea să transforme în niște epave spirituale (1 Timotei 1:19).

Dacă o persoană nu este echilibrată din punct de vedere psihologic, teologia aberantă o poate smulge din ancorele sale. S-ar putea ca cineva să rămână cu impresia că temperamentul lui Timotei trebuia legat de geamandură ca să fie protejat împotriva mareelor vremii. Putem trage concluzia că Timotei a fost într-o măsură oarecare sentimental (2 Timotei 1:4), timid (1:7) și avea nevoie de rezistență în fața suferințelor care erau iminente (1:12, 13; 2:1-3; 3:12, 14; 4:5). Aceste lucruri nu trebuie să ne creeze o părere proastă despre Timotei, pentru că, în orice altă parte, Pavel îl laudă foarte mult (Filipeni 2:20, 21) pentru dăruirea sa.

B. Să-l înțelegem pe elevul adult

Din când în când, Dumnezeu ne face să-i înțelegem pe alți oameni. Poate că comportamentul altei persoane constituie un mister pentru noi, pînă cînd intervine un factor care ne face să spunem: „Aha! Acum înțeleg eu cum stau lucrurile“. De exemplu, ne mirăm, poate, de ce o anumită soră nu prea participă la școala duminicală — pînă cînd aflăm că ea are o durere de spate care face să-i fie greu să stea pe scaune tari. Mai mult, ea nu vrea să atragă atenția altora aducîndu-și o pernă de acasă. Această nouă descoperire ne dă posibilitatea să înțelegem situația mai bine.

S-ar putea să avem mulți indivizi ca și Timotei în jurul nostru — ale căror probleme psihologice (2 Timotei 1:7) sau fizice (1 Timotei 5:23) au nevoie de înțelegerea noastră plină de respect.

I. Păstrează ce ai (2 Timotei 1:1-7)

William Hendriksen (în *The Pastoral Epistles* — Epistolele pastorale) a așezat a doua Epistolă către Timotei sub titlul „Păstrează ce ai“:

- așa cum a făcut Lois și Eunice (1:1-7);
- așa cum fac și eu (1:8-14);
- așa cum a făcut și Onisifor (1:15-18).

Pavel (și cel mai mulți dintre greci) își încep întotdeauna epistolele cu trei elemente:

- (a) autorul;
- (b) destinatarul (citorii);
- (c) salutul.

În șase dintre scrisorile pe care Pavel le trimite bisericilor, numele lui Timotei este alăturat numelui lui Pavel; în plus, Timotei a fost destinatarul a două dintre ultimele epistole ale lui Pavel. Tradiția ne spune că Pavel a scris aceste epistole pastorale în timpul celei de a doua întemnițări a sa în Roma (în închisoarea Mamertină, spre deosebire de prima lui întemnițare în Roma, cînd, pentru cel puțin doi ani, a avut domiciliu forțat într-o casă închiriată de el — vezi Faptele 28:30).

Timotei însuși a fost întemnițat pentru o perioadă (Evrei 13:23), dar se presupune că în momentul cînd i s-a scris această epistolă el încă lucra în biserică din Efes (1 Timotei 1:3). Este clar din primul verset al celei de a doua Epistole către Timotei că Pavel considera că starea lui de întemnițat era în armonie cu voia lui Dumnezeu.

Cere-le elevilor tăi să citeze termenii din 2 Timotei 1:3-5 care scot în relief ideea de reamintire („pomenesc“, v. 3; „mi-aduc aminte“, v. 4; „îmi aduc aminte“, v. 5). Pavel s-a gîndit mult la Timotei. La fel ca atunci cînd cineva deschide o carte îndrăgită și este întîmpinat de mirosul încă proaspăt al unei ferigi presate, pentru Pavel Timotei era o amintire cu un parfum deosebit de plăcut.

Și din punct de vedere emoțional, Timotei părea să fie ca și o ferigă presată — fragil puțin, avînd nevoie de un sprijin puternic.

- Cere-le elevilor tăi să răspundă la următoarele întrebări referitoare la mulțumirea exprimată de Pavel în versetele 3-5:

- (1) Cui i-a fost Pavel mulțumitor? (lui Dumnezeu, v. 3)
- (2) În ce fel a fost Pavel mulțumitor? (slujind cu un cuget curat, v. 3; pomenindu-l pe Timotei în rugăciune, v. 3)
- (3) Cît de des a fost Pavel mulțumitor în rugăciune? (zi și noapte, v. 3)
- (4) De ce a fost Pavel mulțumitor? (pentru lacrimile lui Timotei, v. 4; pentru credința neprefăcută a lui Timotei, v. 5)

În legătură cu evenimentul care a prilejuit lacrimile lui Timotei (v. 4), Anthony Hanson a făcut următoarea observație: „Spicq [dominicanul francez care a scris un comentariu inestimabil asupra epistolelor] încheie scena sugerînd că Timotei a izbucnit în lacrimi atunci cînd poliția imperială l-a arestat pe Pavel!“ (*The Pastoral Epistles* — Epistolele pastorale). Alții

ne-au sugerat că scena emoțională descrisă aici a avut loc când Pavel a plecat în Macedonia (1 Timotei 1:3) sau că a avut legătură cu călătoria pe care Pavel și-a propus s-o facă în Spania (Romani 15:28).

Credința nu vine în mod automat, ea nu se transmite din tată în fiu, dar ea poate fi „apucată“ și dezvoltată cu ajutorul membrilor mai în vârstă ai familiei.

CREDINȚA CULTIVATĂ ACASĂ. Scriitorul american William Cullen Bryant se trage dintr-o casă în care zilnic nu a lipsit rugăciunea și cititul Bibliei. Scrierile lui William Shakespeare și ale lui John Milton sînt presărate cu aluzii la Scripturi sau cu citate din Scripturi, întocmai după cum și Timotei a fost „înrdăcinat“ în Sfînta Scriptură.

W. Wyeth Willard a observat că în case care au pus preț pe religie s-au format misionari cum ar fi Robert Moffatt și David Livingstone în Africa, John G. Paton în Noile Hebride și James Chalmers în Noua Guinee. Foști președinți americani Woodrow Wilson și Jimmy Carter, misionarul martir Jim Elliot și mulți alții se numără printre oamenii de seamă care au simțit impactul familiei creștine. Nu este de mirare că vestitul pastor american Henry Ward Beecher a spus: „Inima mamei este sala de clasă a copilului“.

Deși bunica lui Timotei, Lois, și mama lui, Eunice (*Victoria* ar fi echivalentul aproximativ în limba română al acestui nume grecesc), au fost un model de credință pentru el, nu trebuie să uităm faptul că ele nu au fost foarte stricte în religia iudaică. În cartea sa, *Epistolele pastorale*, Anthony Hanson a afirmat că este posibil ca ele să fi fost excomunicate de către iudei care erau foarte stricți din cauza căsătoriei lui Eunice cu un bărbat dintre neamuri (Faptele 16:3). Pe lângă aceasta, Eunice nu l-a tăiat înapoi pe Timotei în a opta zi de la naștere, așa cum a prescris Vechiul Testament (Leviticul 12:3; Faptele 16:3).

Cu toate acestea, chiar dacă, măsurată după standardele stricte, religia lor nu a fost impecabilă, după standardele lui Pavel credința lor a fost veritabilă (2 Timotei 1:5). Totuși, nici chiar o credință sinceră nu poate rămîne statică; ea trebuie înflăcărată (v. 6). (Compară 2 Timotei 1:6 cu 1 Timotei 4:14.) Folosindu-se de metafora focului, Pavel l-a îndemnat pe Timotei să înflăcăreze darul lui Dumnezeu care este în el.

O astfel de flacără aprinsă de Duhul este opusul fricii (2 Timotei 1:7). Unii comentatori văd un joc de cuvinte între greaca acestui verset și greaca textului din Romani 8:15, unde ni se spune că Dumnezeu nu ne-a dat un duh de „robie“ (în greacă, *doubleias*). În 2 Timotei 1:7 ni se spune că cei credincioși nu au primit un duh de „frică“ (*deilias*).

LUPȚĂTORII CU FRICA. Adeseori oamenii care suferă de complexe de inferioritate nu știu că și mulți oameni care se bucură de popularitate au avut această problemă. Dr. Toni Grant, specialistă în psihologie, eminentă cronică de radio, a mărturisit că în timpul copilăriei ea a fost de o timiditate extraordinară; acum însă ea discută probleme personale cu mii de ascultători.

G. Campbell Morgan, un comentator biblic renumit, a recunoscut: „Îmi este foarte greu prietenii și îmi vine foarte greu să vorbesc cu străini. Ceea ce mi s-ar potrivi este o casă ascunsă în pădure, un mijloc de transport rapid spre o biserică aglomerată — și înapoi în pădure“ (în cartea lui Ian Macpherson *Burden of the Lord* — Povara Domnului).

Nu trebuie să fim ca și spectatorul de la un meci de rugby care, ori de cîte ori echipa se adună la grămadă, crede că jucătorii vorbesc despre el.

Întrebarea 1

De ce a însemnat Timotei atât de mult pentru Pavel?

(Răspuns) În primul rînd, se presupune că ei au călătorit împreună aproximativ 20 de ani. În al doilea rînd, altruismul veritabil al lui Timotei (Filipeni 2:20) a devenit clar pentru Pavel atunci cînd Timotei a plîns (2 Timotei 1:4), deși nu putem indica cu precizie ocazia în care Timotei a vărsat lacrimi.

Întrebarea 2

În ce fel conținutul celei de-a doua Epistole a lui Pavel către Timotei este diferit de cel la care ne-am fi așteptat de la cineva în situația lui?

(Răspuns) În loc să fie plin de sentimente de ostilitate și să se plîngă, în timpul întemnițării sale Pavel spune că el este în armonie cu voia lui Dumnezeu (1:1). În al doilea rînd, lacrimile lui Timotei i-au adus bucurie (1:4), nu neliniște. În al treilea rînd, el a scris că Dumnezeu le-a dat amîndurora („ne-a dat“, v. 7) Duhul dragostei.

Întrebarea 3

Care sînt cuvintele din pasajul 2 Timotei 1:1-7 care ne indică posibilă structură emoțională a lui Timotei?

(Răspuns) Deoarece ni se spune că Timotei a plîns (v. 4), putem presupune că el nu a fost un stoic indiferent. În versetul 6, Pavel i-a prescris pacientului său o doză de înflăcărare. De altfel, Pavel nu avea nici un motiv să scrie versetul 7 dacă Timotei nu avea tendința de a fi timid.

II. Persecuție care modelează (2 Timotei 3:10-13)

În 2 Timotei 3:10-17, Pavel prescrie trei antidoturi pentru apostazie:

- (1) exemplul personal al lui Pavel (v. 10-13);
- (2) educația pe care a primit-o Timotei (v. 14, 15);
- (3) garanția Scripturii (v. 16, 17).

În contrast cu unii predicatori moderni care (se pare că dintr-o falsă umilință) spun: „Scuzați-mi ilustrația personală“, în 2 Timotei 2:10 și 11, Pavel a menționat nouă lucruri despre sine, fără a-și cere nici o scuză. Primele trei lucruri se referă mai mult la purtarea și la scopurile pe care Pavel le-a avut în relație cu alții; următoarele patru se ocupă în primul rând de trăsăturile de caracter (ca și cele din Galateni 5:22, 23); ultimele două lucruri pun accentul pe suferința lui.

Unii comentatori cred că cea mai importantă distincție între „îndelunga răbdare“ și „răbdare“ (2 Timotei 3:10) este că „îndelunga răbdare“ se referă la a-i suporta pe cei greu de suportat, în timp ce „răbdarea“ se referă la a îndura situațiile dificile.

Ca și cum ar fi jucat un joc de asociere a cuvintelor, Pavel a imprimat în fugă pe ecranul minții lui Timotei numele Antiohia, Iconia și Listra (v. 11). În general, tradiția presupune că Listra a fost orașul natal al lui Timotei. (Citiți povestirea călătoriilor din Faptele 13 și 14, ca să vedeți ce fel de persecuții a îndurat Pavel în prima sa călătorie misionară.) În a doua călătorie misionară, Pavel l-a recrutat pe Timotei ca dublură a sa (Faptele 16:1-3).

Este posibil ca în 2 Timotei 3:11b, Pavel să fi repetat Psalmul 34:19. Este evident din 2 Timotei 3:12 că Pavel nu a vrut să spună că cei credincioși sînt feriți de persecuție. În plus, Pavel nu a prevestit îmbunătățirea situației în viitorul apropiat (v. 13).

Întrebarea 4

Dacă presupunem că lista cu „realizări“ a lui Pavel este o „listă cu laudăroșenii“ (2 Timotei 3:10, 11), în ce fel este aceasta contrară așteptărilor noastre?

(Răspuns) Mulți ar califica lucrurile din versetul 11 ca și „greutăți“. Cu toate acestea, Pavel s-a laudat chiar și cu astfel de experiențe (vezi 2 Corinteni 11:16-30).

Întrebarea 5

În ce fel este înșelăciunea dublă, în cazul învățătorilor falși pe care i-a menționat Pavel?

(Răspuns) Ei nu numai că îi înșeală pe alții, dar sînt ei înșiși înșelați. De aceea, un autor i-a numit „amăgitori amăgiți“.

III. Rădăcini de natură religioasă (2 Timotei 3:14-17)

Ca să protejeze „corabia“ lui Timotei de învățăturile care erau ca niște stînci ascunse sub apă, Pavel i-a dat două repere în funcție de care să-și cîrmuiască corabia: (1) privind retrospectiv, un reper sînt cei care l-au învățat (v. 14) — și (2) privind în perspectivă, al doilea reper sînt lucrurile pe care le-a învățat (v. 15-17). În ultimă analiză, cele două repere devin unul singur — pentru că învățătorii lui Timotei l-au învățat Scripturile.

Conform scrierii iudaice *Pirque Aboth*, „La cinci ani, copilul este la o vîrstă potrivită pentru studierea Scripturilor“. Timotei a fost expus din plin Scripturilor, foarte de timpuriu.

Expresia „Sfintele Scripturi“, din versetul 15, poate fi tradusă literal drept „literele sacre“, lucru care îi face pe unii să creadă că primul abecedar al lui Timotei l-au constituit Scripturile Vechiului Testament. Expresia „Sfintele Scripturi“ din versetul 15 este paralelă cu expresia „toată Scriptura“ din versetul 16.

Pavel consideră inspirația Scripturii („toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu“) ca un lucru de la sine înțeles; în versetele 16 și 17 este subliniat rolul Scripturii care are cinci aspecte.

Unii comentatori susțin că 2 Timotei 3:16 și 17 este o versiune amplificată a versetelor 3 și 4 din Romani 15.

Rolul fundamental al Sfintei Scripturi este să ne pună la îndemîină o înțelepciune care are ca rezultat mîntuirea personală (2 Timotei 3:15). Următoarele patru roluri (v. 16) se referă direct la comportamentul creștin.

Scriptura ne pune la îndemîină „doctrină“ (adică, învățătură). Wilbur Wallis a arătat că „din 25 de locuri din Noul Testament unde întîlnim cuvîntul *doctrină*, 19 se găsesc în scrierile lui Pavel, iar din aceste 19, 15 se găsesc în epistolele pastorale“ (*Wycliffe Bible Commentary* — Comentariul biblie Wycliffe). În perioada în care circula o doctrină aberantă și deficitară (vezi 1 Timotei 1:3; 2 Timotei 2:16-19), accentul pus pe doctrina corectă a avut o însemnătate crucială.

În ce privește expresia „să mustre“ (2 Timotei 3:16), Anthony Hanson a afirmat: „Se pare că această expresie se referă la muștrarea ereticilor“ (*The Pastoral Epistles* — Epistolele pastorale). Acest lucru este așa pentru că noi, oamenii, avem nevoie de „corectare“. (Acesta este singurul loc din Noul Testament în care găsim cuvîntul grecesc pentru „muștrare“.)

Toată această muștrare ne educă în sensul unei trăiri corecte — rezultatul de lungă durată fiind acela că un credincios poate deveni complet echipat pentru viață. Sau, așa cum versiunea Williams redă versetul 17, „complet echipat pentru orice lucrare bună“.

Întrebarea 6

În ce fel se deosebește Timotei de învățătorii falși ai zilelor lui?

(Răspuns) Învățătorii falși și-au dovedit nebunia (2 Timotei 3:9), în timp ce Timotei, datorită mîntuirii, a devenit mai înțelept (v. 15). Învățătorii falși i-au amăgit pe alții și s-au amăgit și pe ei înșiși (v. 13), în timp ce Timotei deținea adevărul (v. 14). Învățătorii falși i-au persecutat pe alții, în timp ce Timotei urma să fie persecutat el însuși (v. 17). Învățătorii falși vor regresa spiritual (v. 13), în timp ce Timotei putea, cu ajutorul Scripturii, să-și perfecționeze stilul de viață (v. 14 și 16).

Întrebarea 7

Ce învățăm despre Scriptură din 2 Timotei 3:15-17?

(Răspuns) Învățăm că Scriptura este demnă de încredere și merită să fie un obiect de studiu; un copil poate învăța Scriptura; Scriptura dă înțelepciune; Scriptura este cea care ne arată drumul spre mântuire; toată Scriptura este inspirată (în greacă, „insuflată de Dumnezeu”); Scriptura ne face conștienți atât de aspectele pozitive cât și de cele negative (de exemplu, „muștrarea greșelii”, Good News Bible); Scriptura are un scop atotcuprinzător și de lungă durată.

Întrebarea 8

În ce fel este Biblia o carte care ne pregătește pentru viață?

(Răspuns) Scopul pe care îl avem atunci când studiem Biblia nu este doar să învățăm conținutul ei. Când se întâmplă lucrul acesta, atunci rezultatul este o nouă rasă de farisei. Numai în măsura în care mesajul Bibliei este lăsat să alunge egoismul nostru, să ofilească mândria noastră, să topească și să îndepărteze obiceiurile noastre păcătoase, devenim ceea ce acest mesaj intenționează să producă.

Concluzie**A. Geologie spirituală**

În această lecție am discutat despre „rădăcinile” lui Timotei (o metaforă din botanică). Ca să explicăm același lucru, trecem acum de la ilustrația botanică la una geologică.

Geologia este știința care studiază straturile pământului. Într-un sens, trecutul nostru este ca și cum ar fi format din straturi ale vieții, așezate unul peste celălalt (o acumulare de experiențe, obiceiuri, idei etc.). De exemplu, atunci când vedem o altă mașină virând înspre a noastră, piciorul nostru reacționează (să sperăm) printr-un reflex rapid apăsând cu putere pedala frinelor mașinii. Acesta nu este rezultatul unui proces de gândire atent. Este rezultatul, poate, al multor ani de când am condus același vehicul. Aceeași acțiune reflexă a piciorului ne poate fi fatală dacă, în momentul când cealaltă mașină se abate din drumul ei, noi conducem o mașină închiriată, iar pedala ei de frână este poziționată la câțiva centimetri diferență de poziția pedalei de frână a mașinii pe care am fost obișnuiți s-o conducem. Este ca și cum am avea un strat de „sol” mintal atașat în permanență în acel loc.

Ceea ce urmează poate constitui un exercițiu deosebit de valoros, de aproximativ 15 minute, care să fie lucrat spre sfârșitul orei. Înmânează fiecărui elev o bucată de hârtie. Cere-le elevilor să deseneze șase straturi de pământ, unul peste celălalt. Cere-le apoi membrilor clasei să marcheze

fiecare strat cu una din categoriile de mai jos, categoria (1) fiind cel mai de jos strat:

- (1) copilărie
- (2) probleme caracteristice adolescenței
- (3) școlarizarea
- (4) faza de adult tânăr
- (5) familia
- (6) crizele vieții

Cere-le apoi elevilor ca alăturat fiecărei categorii (sau strat de pământ), să descrie în câteva cuvinte un lucru important din propria lor geologie spirituală (adică, un lucru pe care, la fiecare etapă de dezvoltare, ei îl consideră important). De exemplu, s-ar putea ca Elena să scrie în dreptul primei categorii expresia „un tată sever”. Pentru ea, acest lucru poate însemna că tatăl ei, care a fost un om foarte strict, neînduplecat și lipsit de afecțiune a împiedicat-o în anii ei de creștere să stabilească un raport cu tatăl crescut, fiindcă ea și-a închipuit că El este ca tatăl ei pămîntesc. (Acest lucru poate face parte din geologia ei mintală și spirituală.)

La categoria a șasea, Florin ar putea scrie „Ionel Popescu”. Această însemnare i-ar aminti lui Florin de admirația și de respectul pe care l-a avut față de Ionel într-o anumită fază a creșterii sale. Totuși, Ionel s-a lepădat de credința creștină și a încercat să-l lămurească și pe Florin să facă același lucru. Desigur, acesta a fost un moment hotărâtor în „geologia” personală a lui Florin. În ciuda mării afecțiuni pe care a avut-o pentru Ionel, el s-a decis pentru Cristos.

Explică-le membrilor clasei acest exercițiu, ilustrându-l cu exemple ca cele două de mai sus. Acordă-le apoi între cinci și șapte minute, timp în care să stabilească cel puțin trei puncte pe schema propriei lor geologii spirituale. După aceasta, cere-le să împărtășească cu ceilalți studenți una sau două dintre experiențele notate.

Întrebarea 9

În ce fel se aseamănă viața ta cu diferitele straturi de pământ?

(Răspuns) Răspunsurile la această întrebare vor fi diferite. Dacă nu ai la dispoziție suficient timp pentru a angaja clasa în această discuție, gândește-te s-o folosești la o altă activitate a clasei. Împărtășirea unor astfel de experiențe pline de semnificație va adânci relația de prietenie dintre credincioși.

B. Scriptura care stabilizează

Pentru Timotei, Scriptura a fost un factor stabilizator toată viața lui. În mod similar, Martin Luther s-a lipit de Scriptură atât de mult încît Romani 1:17 a devenit pentru el „poarta paradisiului”. Pentru John Bunyan, 1

Corinteni 1:30 a devenit versetul care i-a deschis ochii spre noile resurse ale vieții.

În timpul studiului său biblic, Florin (la care ne-am referit în secțiunea anterioară) putea să dea peste versetul care spune: „Mai bine este să cauți un adăpost în Domnul, decât să te încrezi în om“ (Psalmii 118:8). Acest verset reflectă oarecum situația grea în care se afla el — prins între afecțiunea lui pentru Ionel Popescu și devotamentul lui față de Cristos. Pentru Florin, acest verset rezumă propria lui decizie de a merge înainte cu Cristos.

Mulți credincioși au avut experiențe similare când li s-a părut că un anumit verset „sare de pe pagină“ spre ei. Acest lucru se întâmplă când curentul electric al Scripturii este conectat la priza experiențelor vieții unui om. O șurubelniță pe o poliță nu este de mare folos; ea devine utilă în momentul când introducem vârful ei în capul unui șurub. Atunci folosim șurubelnița „pentru“ scopul pentru care a fost creată. Până în acel moment, șurubelnița este o sculă nefuncțională.

Într-adevăr, Biblia este un manual care are rolul de a ne ajuta să ne păstrăm viețile într-o bună stare de funcționare. Caracterul ei practic justifică memorarea unor versete importante, cercetarea zilnică a conținutului ei și împărtășirea cu alții a efectului pe care ea îl produce.

Cel care cunoaște bine o bibliotecă publică poate să meargă direct la cartea de care are nevoie, în timp ce acela care nu cunoaște biblioteca respectivă poate pierde o oră căutând zadărnice cărți. Diferența constă în gradul de cunoaștere a bibliotecii. Tot așa, cei care sînt familiarizați cu biblioteca Sfintei Scripturi, când se ivește vreo criză, pot cita din ea principii și pasaje. De aceea, elevii trebuie să se angajeze într-un proces disciplinat de familiarizare cu Scriptura, așa încît aceasta să devină un material pe care să-l poată folosi oricînd.

Îndeamnă-i pe elevii tăi să înceapă un program de memorare a Scripturii.

Întrebarea 10

În ce fel servește Biblia ca stabilizator?

(Răspuns) Deși Biblia nu folosește termeni psihologici moderni, ea are o putere de pătrundere care sondează cele mai profunde aspecte ale ființei noastre. Pentru cartea pe care a scris-o, intitulată *Mărturisiri*, Augustin a fost numit uneori „primul psiholog real“; el însă nu a făcut nimic mai mult decât să treacă grăunțele experiențelor sale prin moara Scripturii. Deoarece unul dintre scopurile majore ale Scripturii este acela de a fi un schimbător de vieți, ea trebuie să fie considerată ca fiind importantă din punct de vedere psihologic.

C. Aplicație

După ce elevii au marcat pe harta geologiei lor spirituale cel puțin trei dintre straturile vieții lor, cere-le ca fiecare dintre ei să împărtășească cu

ceilalți o parte din meditațiile lor. După aceea, întrebă-i pe toți membrii clasei ce lecții au învățat care să le fie de mare folos în viitor. (Oamenii au tendința de a vorbi în termeni generali nepractici; așadar, tu va trebui să fii critic față de răspunsurile lor, ajutîndu-i în felul acesta să se exprime cît mai concret.)

Pune-le întrebări, ca de pildă: „În ce fel vă poate folosi în timpul săptămîinii viitoare un anumit lucru pe care l-ați învățat din exercițiul geologiei spirituale?“ Sau: „Acum, fiindcă în această dimineață ați săpat în straturile voastre geologice spirituale, mintale și emoționale, ce schimbări credeți că ar trebui să faceți?“

D. Rugăciune

Doamne, în timp ce răscolim trecutul nostru, vedem că nu tot ceea ce găsim este metal prețios. Îți cerem să ne ajuți să renunțăm la lucrurile lipsite de valoare pe care le-am găsit în noi și să ne propunem să descoperim acele filoane mai bogate pe care Tu, Domnul vieții, le implantezi în solul vieților noastre. În Numele lui Isus ne rugăm. Amin.

E. De ținut minte

Fiecare credincios are o moștenire spirituală unică.

LECȚIA 13

Una în Cristos Isus

Textul lecției: Filimon 1-3, 8-20

Contextul biblic al lecției: Filimon; Galateni 3:23-29; 1 Corinteni 12:12, 13

Filimon 1-3

1. Pavel, întemnițat al lui Isus Cristos și fratele Timotei, către preaiubitul Filimon, tovarășul nostru de lucru,
2. către sora Apfia și către Arhip, tovarășul nostru de luptă și către Biserica din casa ta:
3. Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos!

Filimon 8-20

8. De aceea, măcar că am toată slobozenia în Cristos să-ți poruncesc ce trebuie să faci,